

Metodička praksa u srednjoj školi iz predmeta: Psihologija Metodical Practice in High school within the course: Psychology

student: Jovana Trbojević, Filozofski fakultet u Novom Sadu,
trbo135@gmail.com

preduzeće/supervisor: Srednja škola: „Svetozar Marković“ u Novom Sadu,
gim.markovic@gmail.com

mentori prakse: Tereza Perišić, profesor Psihologije
mr Ana Genc, Filozofski fakultet u Novom Sadu,
annag@neobee.net

ZADATAK: Metodička praksa je sastavni deo obuke studenata za profesorski rad. Studenti su u okviru metodičke prakse imali zadatak da intervjuišu psihologa koji radi u srednjoj školi u vidu analize kurikuluma predmeta Psihologija, zatim da prisustvuju časovima psihologije u srednjoj školi na osnovu kojih su kasnije popunjavali protokole. Krajnji zadatak je bio samostalno osmišljavanje časa, izrada pripreme za čas u skladu sa saznanjima iz didaktike, sa sve pripremljenim materijalom koji bi se koristio tokom časa.

1. UVOD

Obučavanje studenata za mogući, budući posao kao profesora je jedan od bitnih zadataka. Samim tim metodička praksa je potrebna radi osposobljavanja i spremanja studenata na ono što sledi nakon fakulteta.

2. OPIS REALIZOVANIH AKTIVNOSTI

Metodička praksa je usledila semestar posle Metodike nastave psihologije, kao logičan sled. Održavala se u trećem semestru, druge godine master studija, na odeljku za psihologiju. Kao prvi zadatak ove prakse, bio je povratak u sopstvenu srednju školu, gde je bilo potrebno intervjuisati psihologa koji radi kao profesor psihologije u srednjoj, kako bi se uradila analiza kurikuluma. Analiza kurikuluma se sastojala od pitanja koja su bila vezana za sam izgled kurikuluma, način na koji su celine podeljene i koliko časova je određeno za neke teme i zašto. Pored toga ispitivalo se na koji način psiholog drži nastavu, koje oblike rada koristi, koje metode i tehnike, na koji način vrši ispitivanja znanja i formira ocene, koji materijali se koriste u nastavi, itd. Na osnovu podataka koje smo dobili, trebali smo da napišemo izveštaj, gde smo se bavili analizom globalnog plana, polugodišnjeg, mesečnog, nedeljnog plana, kao i analizom broja časova koji su dodeljeni temama i utvrdimo koliko se profesor psihologije drži gradiva iz knjige predviđene za nastavu psihologije.

Poseta časovima psihologije u srednjoj školi: „Svetozar Marković“ u Novom Sadu se odvijala grupno. Studenti su posetili dva različita časa, na kojima su korišćeni različiti oblici rada. Tokom posmatranja časova, vođene su beleške koje su bile smernice za kasnije popunjavanje protokola. Popunjavala su se dva protokola, za svaki čas posebno. U protokolu su se opisivali oblici rada, metode i tehnike koje su korišćene, kao i materijal koji se koristio, zadavanje domaćeg, atmosfera na časovima i analiza koji od didaktičkih principa su bili zadovoljeni tokom tih časova. Posebno se opisivao svaki deo časa, uvod, razrada i zaključak i analizirao se i ocenjavao svaki deo posebno, vodilo se računa o tome koliko je to bilo prijemljivo učenicima

drugog razreda. Zapisivao se i izgled tabele ili Power Point prezentacije ukoliko je korišćena. Ujedno uz analizu časa, išla je i analiza profesora koji je držao nastavu, njegovih karakteristika. Takođe, na kraju su davani kometnari o mogućim modifikacijama časa.

Kao glavni zadatak metodičke prakse bila je izrada plana nastavnog časa. Tema časa je morala da bude u skladu sa globalnim planom koji smo ranije u analizi kurikuluma videli kod profesora psihologije. Svaki aspekt časa se detaljno opisivao. Uvod, razrada i zaključak, u svakom delu časa se opisivalo koji bi se oblik i metod rada koristio, koji materijali, koliko bi trajao deo i naravno šta bi se obrađivalo u tom delu časa. Tražila se pre svega originalnost u prezentovanju gradiva učenicima, a da se pritom vodi računa o didaktičkim principima i potrebama učenika. Sav materijal koji bi se koristio na času kao i izgled table ili Power Point prezentacije se takođe dostavljao mentorima.

3. REZULTATI

Prilikom intervjuisanja profesora psihologije nije bilo poteškoća. Analiza kurikuluma je bila u neku ruku prozor u svet iza samog predavanja gradiva. Upoznavanje sa podelom celina na delove i teme i uviđanje da neke teme koje su bitne nemaju dovoljan broj časova, predstavljalo je realnost koju ranije nismo videli. Sama analiza nije bila teška, uz pomoć knjige iz Didaktike i prethodnog kursa Metodika nastave psihologije gde smo govorili već o prednostima i manama gradiva koje je predviđeno za učenike drugog razreda srednje škole. Posete časovima psihologije su u prvu ruku bile zastrašujuće, jer atmosfera na jednom času nije bila na zavidnom nivou prevashodno zbog nediscipline učenika. Ali nakon prvobitnog šoka, jasno se moglo videti i prepoznati koji je koji oblik rada i uporediti teorijsko sa praktičnim. Samim tim, pisanje protokola je prošlo jednostavno uz konsultovanje knjige iz Didaktike. Pisanje protokola je svakako korisno jer daje celokupan uvid u čas, sa sve pozitivnim i negativnim aspektima i omogućava analizu rada. Poslednji zadatak, osmišljavanje i pisanje plana za čas bio je zahtevniji od ostalih zadataka, jer je zahtevao korišćenje znanja koje imamo o razvoju dece i primenu istih uz usklađivanje didaktičkih principa i pridržavanja načina na koji se časovi održavaju i planiraju. Zamisli nisu smele biti prevelike, jer smo bili ograničeni jednim školskim časom i upoznati sa realnim situacijama u srednjim školama po pitanju i materijala i prostora. Pisanje ovog dela je bilo krajnje zanimljivo, pružilo nam je priliku da se stavimo u poziciju profesora i vidimo kako je praviti plan časa. Manjak metodičke prakse je možda u tome što nismo bili u mogućnosti da svoje osmišljene časove isprobamo u srednjim školama, da vidimo koliko dobro smo ih zamislili.

4. ZAKLJUČAK

Prolazak kroz metodičku praksu je od neverovatne važnosti kako bi se sagledala situacija profesora u realnost i studenti izložili stvarnom svetu. U okviru prakse se steknu znanja o kurikulumu i protokolima, načinima rada koji se inače ne bi videli na samim predavanjima. Povezivanje praktičnog i teorijskog dela je doprinelo boljem razumevanju i osećaju komfora prilikom korišćenja nekih oblika rada u svojim završnim radovima. Odlasci u škole su nam pružili iskustvo, doduše malo, ali svakako korisno za mogući, budući rad u školama. Svakako ako bi uz sve ovo držali i časove u okviru prakse, da bi to iskustvo bilo veće, ali i ovakav princip rada je doprineo razvoju naših veština u smislu boljeg osmišljavanja i žongliranja sa više faktora kako bi se ostvario konačan cilj.

5. LITERATURA

- [1] Jukić S i saradnici (1998). Didaktika. Paragraf, Jagodina
- [2] Rot, N., Radonjić, S. (2002). Psihologija – za drugi razred gimnazije. Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd.